

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4861/2021
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Маја Ружић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., ..., чији је пуномоћник Александар Стевановић адвокат из ..., и тужених ГГ из ..., ... и ДД из ..., ..., чији је пуномоћник Милан Гајић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 217/2020 од 31.05.2021. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 217/2020 од 31.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 217/2020 од 31.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 871/14 од 16.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете за означени број посечених стабала на кат.парцели .../... КО ... солидарно исплате износ од 94.105,27 динара са законском затезном каматом почев од 18.04.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да првотуженом и друготуженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 150.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате, док је захтев тужених преко досуђеног а до траженог износа од 199.750,00 динара одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да трећетуженом и четвртотуженом надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 123.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате, док је захтев тужених преко досуђеног а до траженог износа од 172.884,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се тужени солидарно обавезу да му надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 226.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 217/2020 од 31.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 871/14 од 16.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, потреба уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева у овом спору је накнада штете за посечена стабла дрвећа на парцели тужиоца, а тужбени захтев је одбијен применом правила о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку, имајући у виду садржину постављеног тужбеног захтева. Спорно правно питање на које се у ревизији указује везано је за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, у ревизији се не указује на конкретне разлоге прописане наведеним чланом због којих би ревизија била изузетно дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија нија дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.07.2014. године, а вредност предмета спора је износ од 94.105,27 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић